

platku na dávke z majetku — ako poddlžník povinný uspokojiť pohľadávku žalujúceho exekventa. Nejde tu v podstate o nič iného ako o realizáciu záložného, tedy súkromného práva, nadobudnutého zabavením pohľadávky a chráneného zákazmi podľa čl. IV § 45 novely č. 23/1928 Sb. z. a n., tedy o nárok súkromnoprávny.

Otázka, či tvrdenia žaloby sú správne a vôbec či sú dané podmienky žalobného nároku, je vecou merita sporu.

Čís. 16261.

Na porad práva patrí rozhodovať o neprípustnosti exekúcie, keď berný úrad zabavil mobilárnou exekúciou príslušenstvo nehnuteľnosti dlžníka, na ktorej je pre žalobníka vložené hypotekárne záložné právo.*)

(Rozh. z 24. júna 1937, R III 366/37.)

Súd I. stolice žalobe, ktorou sa domáhal žalobník ako hypotekárny veriteľ, aby bolo uznané, že žalovaným finančným erárom zabavené predmety sú príslušenstvom nehnuteľnosti, na ktorú má vložené hypotekárne záložné právo a preto nemôže byť na tieto predmety vedená mobilárna exekúcia, čiastočne vyhovel.

Odvolaací súd rozsudok súdu I. stolice zrušil a spor pre sporu prekážajúcu okolnosť podľa § 180 č. 1 Osp. zastavil.

Najvyšší súd rekurzu žalobníka vyhovel, usnesenie odvolacieho súdu účinnosti pozbavil a uložil tomuto súdu, aby ďalej pojednával a znova rozhodol.

Dôvody:

Najvyšší súd nesúhlasí s odvolacím súdom, že žaloba súdnej rozopry je vylúčená z porad uprava a že otázku, či je samostatná mobilárna exekúcia na predmety spísané v zájomných protokoloch berného úradu v T. prípustná, možno riešiť a rozhodnúť len v pokračovaní exekučnom a že sú k tomu príslušné iba finančné úrady podľa § 358 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n. — Treba súhlasiť s právnym názorom súdu I. stolice.

Niet síce o tom pochybnosti, že v exekučnom pokračovaní môže i tretia osoba — tedy i žalobkyňa ako hypotekárna veriteľka — oznámiť exekučnému úradu, že určité zabavené predmety sú príslušenstvom nehnuteľnosti a že tedy môžu byť zabavené len s nehnuteľnosťou samou (§ 2 čl. VI. zák. č. 23/1928 Sb. z. a n., ktorý podľa § 362 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n. platí i čo do bernej exekúcie) lebo však exekučný úrad, pokiaľ ide o predpis rázu donucovacieho, má z moci úradu zistiť vlastnosť príslušenstva a ak ju zistí, má mobilárnu exekúciu dotyčne takýchto predmetov zrušiť (§ 358 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n.).

Ale z toho neplynie, že by žalobkyňa, ktorá nie je bernou exekútkou, ale osobou treťou, bola odkázaná len na toto administratívne pokračo-

*) Vid' Úr. sb. č. 1531.

vane. Jej žaloba, tvrdiaca v podstate právo nedopúšťajúce výkon exekúcie, je žalobou podľa § 357 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n., tedy žalobou patriacou nepochybne na poriad práva (porov. Sb. n. s. č. 2466, 6073 a 10576).

Otázka, či sú dané podmienky tejto žaloby, patrí na meritum veci a preto bolo rozhodnuté ako je shora uvedené.

Čís. 16262.

S lesným majetkom bývalého kráľovstva uhorského prešli podľa zák. č. 354/1921 Sb. z. a n. na Československý štát aj pohľadávky samostatných lesných správ za odpredané drevo proti obyvateľom maďarským, ktoré boli splatné u týchto lesných správ.

Na tieto pohľadávky nevzťahuje sa ani úmluva z 26. mája 1928 č. 55/1930 Sb. z. a n., ani pozdejšie úmluvy, uzavreté medzi Československou republikou a kráľovstvom Maďarským, a sú splatné v korunách československých podľa kľúča 1 K = 1 Kč.

(Rozh. z 25. júna 1937, Rv III 910/35.)

Verejná obchodná spoločnosť »Móric F. a syn v Budapešti« — ktorej spoločníkmi boli teraz už zomrelý Móric F. a Teodor F. — uzavrela s kráľ. uh. erárom dňa 25. februára 1914 smluvu, podľa ktorej kráľ. uh. erár medzi iným odpredal firme »Móric F. a syn« asi 17.000 m³ užitkového dreva z obvodu lesnej správy v L. (teraz na Slovensku), ktoré sa malo vyrúbať v obvode tejto lesnej správy v rokoch 1913—1915. Drevo malo byť odovzdané kupiteľovi a prevzaté na skladišti l-skej píly na brehu Váhu v L. alebo na železničnej stanici v L. Kúpna cena bola splatná u pokladnice kráľ. uh. hlavného lesného úradu v H. (teraz na Slovensku), alebo v prípade zrušenia tejto pokladnice u inej pokladnice, ktorú kráľ. uh. erár svojho času určí. Na zaokrytie kúpnej ceny musel kupiteľ složiť toľko cenných papierov, aby ich hodnota prevyšovala hodnotu dreva aspoň o 10%. Tieto cenné papiery — ako aj kauciu v hotovosti — bol kupiteľ povinný složiť ako ručný záloh do depozitu u pokladnice uh. kráľ. hlavného lesného úradu v H. V prípade nevymenenia cenných papierov kupiteľom do 6 mesiacov bol kráľ. uh. erár oprávnený cenné papiere na zbytok kúpnej ceny speňažiť. Kúpnu smluvu podpísali: za firmu »Móric F. a syn«: Móric F. (tiež vo vlastnej osobe), spoločník firmy: Teodor F. a Augusta F. rod. L., manželka Mórice F., ktorá prevzala solidárne zaručenie spolu s Móricem F. Smluva bola na základe poverenia kráľ. uh. ministra orby schválená prednostom kráľ. uh. vrchného lesného úradu v H. Firma »Móric F. a syn« složila u pokladnice kráľ. uh. vrchného lesného úradu v H. a u berného úradu v M. (teraz na Slovensku) cenné papiere (válečné pôžičky, 4% uh. kor. renty a záložné listy budapeštianskej sporiteľne) a odobrala drevo ešte pred 28. októbrom 1918.